

Nr 230.

Av herr **Bissmark**, om ändrade grunder för beskattning av fideikommissegendom.

Genom kungl. förordning den 30 juni 1933 infördes i 7 § arvsskatteförordningen den ändring, att värdet av fideikommissrätt skall beräknas, såsom om den fideikommitterade egendomen tillfallit fideikommissinnehavaren med nyttjanderätt. Ändringen föranleddes av tvenne lika lydande motioner (I: 221 och II: 387), framlagda i anledning av Kungl. Maj:ts prop. nr 34 till 1933 års riksdag med förslag till förordning om kvarlåtenskapsskatt m. m. Då motionerna alltså måste begränsas till att avse av propositionen berört ämne, kvarstår den gamla beräkningsgrunden vid annan förmögenhetsbeskattning, för vilken kungl. förordningen den 28 sept. 1928 om inkomst- och förmögenhetsskatt ligger till grund.

De skäl, som föranledde riksdagen att med avseende å arvsbeskattning besluta ändrade grunder för beräkning av värdet å fideikommissegendom, tala med lika styrka för att enahanda ändring kommer till stånd vid annan förmögenhetsbeskattning.

Jag tillåter mig därför föreslå riksdagen

att besluta sådan ändring i kungl. förordningen den 28 sept. 1926 om inkomst- och förmögenhetsbeskattning, att för fideikommissrätt värdet skall beräknas, såsom om den fideikommitterade egendomen tillfallit fideikommissinnehavaren med nyttjanderätt.

Jag hemställer, att vederbörande utskott måtte utforma av bifall till detta yrkande påkallad ändring i lagtexten.

Stockholm den 23 januari 1934.

Georg Bissmark.
